

מקור המאמר בזהר פרשת וארא דף כו ע"א
מעלת מדרגת יראה עלאה

רַבִּי חֵיָא וְרַבִּי יוֹסִי, הוּוּ שְׂבִיחֵי יוֹמָא חַד קָמִיָּה
 דְּרַבִּי שְׁמַעוֹן, פְּתַח רַבִּי שְׁמַעוֹן וְאָמַר, (איוב י"ט)
 גּוּרוּ לָכֶם מִפְּנֵי חָרֵב כִּי חֲמָה עֲוֹנוֹת חָרֵב לְמַעַן
 תִּדְעוּן שְׂדוּן. שְׂדִין כְּתִיב. גּוּרוּ לָכֶם מִפְּנֵי חָרֵב,
 מָאן חָרֵב. דָּא (ויקרא כ"ו) חָרֵב נוֹקְמַת נָקָם בְּרִית, דְּהָא
 הָאִי חָרֵב קָאִים לְאַסְתִּפְלָא מָאן דְּמִשְׁקַר בְּבְרִית,
 דְּכָל מָאן דְּמִשְׁקַר בְּבְרִית, נוֹקְמָא דְּנִקְמִין מִצִּיָּה,
 הָאִי חָרֵב הוּא.

הָדָא הוּא דְכְתִיב, (איוב י"ט) כִּי חֲמָה עֲוֹנוֹת חָרֵב.
 מָאִי טַעְמָא. בְּגִין דְּמָאן דְּמִשְׁקַר בְּבְרִית,
 פְּרִישׁ תִּיאוּבְתָא, וְלֹא נָטִיל מָאן דְּנָטִיל, וְלֹא יְהִיב
 לְאַתְרִיהּ, דְּהָא לֹא אֶתְעַר לְגַבִּיָּה אֲתִרִיהּ. וְכָל מָאן
 דְּנָטִיר לִיָּה לְהָאִי בְרִית, אִוְהוּ גְרִים לְאַתְעָרָא לְהָאִי
 בְרִית לְאַתְרִיהּ. וְאַתְבְּרָאן עֲלָאִין וְתַתְּאִין.

מָאן אֶתְעַר הָאִי בְרִית לְאַתְרִיהּ. פִּד אֲשַׁתְּכַחוּ
 זְכָאִין בְּעֲלָמָא. מִנָּא לָן, מֵהֲכָא, דְכְתִיב,
 (שמות ו') וְגַם הִקִּימוּתִי אֶת בְּרִיתִי אִתְּכֶם לְתֵת לָהֶם

רַבִּי חֵיָא וְרַבִּי יוֹסִי הָיוּ
 מְצוּיִים יוֹם אֶחָד לְפָנֵי רַבִּי
 שְׁמַעוֹן. פְּתַח רַבִּי שְׁמַעוֹן
 וְאָמַר, גּוּרוּ לָכֶם מִפְּנֵי חָרֵב
 כִּי חֲמָה עֲוֹנוֹת חָרֵב לְמַעַן
 תִּדְעוּן שְׂדוּן. שְׂדִין כְּתוּב.
 גּוּרוּ לָכֶם מִפְּנֵי חָרֵב, אִיזוּ
 חָרֵב? זוּ (ויקרא כו) חָרֵב נֹקְמַת
 נָקָם בְּרִית, שְׂהָרֵי חָרֵב זוּ
 עוֹמְדַת לְהַסְתַּכֵּל עַל מִי
 שְׁמִשְׁקַר בְּבְרִית. שְׁכַל מִי
 שְׁמִשְׁקַר בְּבְרִית, הַנִּקְמָה
 שְׁנוֹקְמִים מִמֶּנּוּ זוּ הַחָרֵב הַזוּ.

זְהוּ שְׁכַתוּב כִּי חֲמָה עֲוֹנוֹת
 חָרֵב. מָה הַטַּעַם? מִשּׁוּם שְׁמִי
 שְׁמִשְׁקַר בְּבְרִית, מִפְּרִיד אֶת
 הַתְּשׁוּקָה, וְלֹא נוֹטֵל מִי
 שְׁנוֹטֵל, וְלֹא נוֹתֵן לְמִקוּמוֹ,
 שְׂהָרֵי לֹא הַתְּעוֹרֵר אֶל
 מִקוּמוֹ. וְכָל מִי שְׁשׁוֹמֵר אֶת
 הַבְּרִית הַזוּ, הוּא גּוֹרֵם
 לְהַתְּעוֹרְרוֹת שֶׁל בְּרִית זוּ
 לְמִקוּמָה, וּמִתְבְּרָכִים עֲלֵיוֹנִים
 וְתַתְּוֹנִים.

מִי מְעוֹרֵר בְּרִית זוּ לְמִקוּמָה? כְּשֶׁנִּמְצָאִים צְדִיקִים בְּעוֹלָם. מִנֵּין לָנוּ? מִכָּאן, שְׁכַתוּב וְגַם
 הִקִּמְתִּי אֶת בְּרִיתִי אִתְּכֶם לְתֵת לָהֶם אֶת אֶרֶץ כְּנָעַן אֶת אֶרֶץ מִגְרִיהֶם. מָה זֶה מִגְרִיהֶם? כְּמוֹ

אֶת אֶרֶץ כְּנָעַן אֶת אֶרֶץ מְגוּרֵיהֶם. מֵאֵי מְגוּרֵיהֶם.
כִּמָּה דַּאתְּ אָמַר גּוּרוֹ לָכֶם מִפְּנֵי חֶרֶב. בְּגִין
דַּאִיהוּ אַתָּר, דַּאֲשַׁדִּי מְגוּר בְּעֵלְמָא, וְעַל דָּא גּוּרוֹ
לָכֶם מִפְּנֵי חֶרֶב.

אֲשֶׁר גָּרוּ בָּהּ, מִיּוֹמָא דַּאתְקַרִּיבוּ לְגַבֵּי קְדֻשָּׁא
בְּרִיךְ הוּא, דְּחִילוֹ בָּהּ דְּחִילוֹ, וּדְחִילוֹ (נ"א)
וּדְחִילוֹ דְּחִילוֹ) עֲלָאָה בָּהּ לְמִיטַר פְּקוּדוּי. דַּאִי בְּהֵאֵי
לֹא יִשְׁדִּי (נ"א דְּהָא אִי לֹא יִשְׁדִּי) דְּחִילוֹ עַל רִישֵׁיהּ דְּבַר
נֶשׁ, לֹא דְחִיל לִיָּה לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְעֵלְמִין
בְּשַׁאֲר פְּקוּדוּי.

תָּא חַוִּי, בְּאֲתַעְרוּתָא דְלִתְתָּא, פִּד אֲתַעְרוּ יִשְׂרָאֵל
לְגַבֵּי קְדֻשָּׁא בְּרִיךְ הוּא, וְצוּוחוֹ לְקַבְּלֵיהּ, מַה
כְּתִיב, וְאֶזְכֹּר אֶת בְּרִיתִי, דְּהָא בְּבְרִית הוּי זְכוֹר.
וּכְדִין אֲתַעַר תִּיאוּבְתָא, לְאֲתַקְשָׁרָא כֻּלָּא בְּקִשׁוּרָא
חַד. כִּיּוֹן דְּהֵאֵי בְרִית אֲתַעַר, הָא קִשׁוּרָא דְכֻלָּא
אֲתַעַר. וְאֶזְכֹּר אֶת בְּרִיתִי, לְאֶזְדוּגָא לִיָּה בְּאֲתַרִּיהּ.
וְעַל דָּא, לָכֵן אָמַר לְבַנֵּי יִשְׂרָאֵל אֲנִי ה'!
בְּמִקּוּמוֹ. וְעַל כֵּן, לָכֵן אָמַר לְבַנֵּי יִשְׂרָאֵל אֲנִי ה'.

שְׁנַאֲמַר גּוּרוֹ לָכֶם מִפְּנֵי חֶרֶב,
מִשׁוּם שֶׁהוּא מְקוּם שְׁמִטִּיל
מְגוּר בְּעוֹלָם, וְעַל זֶה גּוּרוֹ
לָכֶם מִפְּנֵי חֶרֶב.
אֲשֶׁר גָּרוּ בָּהּ, מִיּוֹם
שֶׁהִתְקַרְבוּ לְקֹדֶשׁ בְּרוּךְ הוּא
פְּחָדוֹ בָּהּ פְּחָד, וּפְחָדוֹ (וּפְחָדוֹ פְּחָד)
עַלִּיּוֹן בָּהּ לְשֹׁמֵר מְצוּוֹתָיו.
שְׂאֵם בְּזֶה לֹא יִטִּיל פְּחָד (שְׁהֵרִי
אִם לֹא יִטִּיל) עַל רֹאשׁ הָאָדָם, לֹא
יִפְחָד מִהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא
לְעוֹלָמִים בְּשַׁאֲר מְצוּוֹתָיו.
בְּאֵ רְאָה, בְּהִתְעוֹרְרוֹת
שְׁלִמְטָה, כְּשֶׁמִתְעוֹרְרִים
יִשְׂרָאֵל אֶל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ
הוּא וְצוּוחִים כְּנִגְדּוֹ, מַה
כְּתוּב? וְאֶזְכֹּר אֶת בְּרִיתִי,
שְׁהֵרִי בְּבְרִית יֵשׁ זְכוֹר, וְאֶזְ
מִתְעוֹרְרֵת תְּשׁוּקָה לְקִשֵׁר
הַכֹּל בְּקִשֵׁר אֶחָד. כִּיּוֹן
שְׁבְרִית זֶה מִתְעוֹרְרֵת, הֵרִי
הַקִּשֵׁר שֶׁל הַכֹּל מִתְעוֹרֵר.
וְאֶזְכֹּר אֶת בְּרִיתִי, לְזוּגוֹ
בְּמִקּוּמוֹ. וְעַל כֵּן, לָכֵן אָמַר לְבַנֵּי יִשְׂרָאֵל אֲנִי ה'.

ספר אור הזהר (עמוד 134)

מג) עסק החכמה הצפונה הזאת לבקשה כמטמונים ולחפש אחריהם לכתת רגליו מחיל אל חיל וכו' - אף מי שאינו יכול למעט בעסקיו כל כך אין אתה פטור מפנימיות התורה פי מבלעדה האדם פבהמה שור אוכל עשב

אחי בשביל זה שאתה טרוד בעסקים הן בעשר והן בדלי דלות חס ושלוש לא תפטור מעסק חכמה זו חס ושלוש כי על מה ולמה אתה חי ולמה נתגלה לנו זאת ולמה שלח השם לנו להתגלות בדורנו מה שלא גלה זולת בדורו של רבי עקיבא ורבי שמעון בן יוחאי וחבריו הוא עסק חכמת האר"י וכווננו לברכה ובדור הזה רבא דעלמא הצריכים לבקש פרנסה למגדול ועד קטן אפלו צדיקי הדור אשר כל מגמתם וחפצם בהפשט עצמם במסירות נפש להשם בכל עת ובכל רגע אין להם מנוחה מחמת גדל קשי פרנסת עם השם ההולכים ודלים מענים ומדכים ממש כל ראש לחלי כו' ובמדה דא יתפרקו ומה יעשו הפשוטים מבני עמנו עם השם ולמה נגלה אור השם בימים ההם כתבי האר"י וכווננו לברכה בבאר דברי הזהר.